pag. 802.

Härrad panes äästemaie.
Ei ole meie meelewalda,
Meelewalda keelewalda,
Suu walda, südame walda.

№ 83.

Kui mina hakka laulamaie,
Laulamaie luulemaie,
Wiru wiiul mängimaie,
Harju kannel kaagutama;
Kui mul suusta lõppenessa,
Kelle päälta kistunessa,
Tagat hammaste alane –
Süs ma riisu rinnastagi,
Süs ma kaku kaalastagi,
Heida helmede seasta,
Keeru kulla keskeelta,
Pane paawa waieelta.
Mul saab üüs üteldagi;
Mõnes pääwas mõteldagi
Mul saab kukeni kudada,
Mul saab lõhku lõuneela,
Mul saab pildu peran päiwa.
Mul jäi kodu suurde sulge,
Laua pääle laulu lehta,
Kirsto kappi keele kõltsu.
Ära tule wasta laulamaie,
Laulamaie luulemaie:
Ära mina petan pilli hääle,
Saksa laste sarwe hääle,

Kuuramaa kuuma pasuna.
Oles mul hääli ennitses,
Kurku kulla muinatses –
Küll mina laulass laste wastu,
Üle veel Narwe naeste wastu,
Üle veel Poola poiste wastu.
Oles mul hääli ennitses,
Kurku kulla muinetses;
Oles mul hääli ostamine,
Wana hääli wahetamine –
Ma küll ostass uue hääle
Oma uuele rahale,
Tinatsile taaderile,
Oma waske weerekile.

pag. 803.

№ 84.

Lätsi metsa hommikulle
Waratselt waatemaie,
Enne kuuda, enne päewa,
Enne hallasta hagsuda.
Ilus om metsan elade,
Walge om wäljas waateda.
Metsas tuusi mõnde haisu,
Ligi tuli lillihaisu,
Lu'u tuli suhkru haisu,
Manu tuli marjahaisu,
Kõrwa kõlla heinahaisu,
Ilus om metsas elada,
Walge om wäljas waatagi:
Kui ma laula – laulab laasi;
Heida häälte – helgib metsa,